

Romlott hazánk?

Irla: ANTALFFY GYÖRGY

A Mindszenty-féle makói propaganda nagygyűlés alkalmából láttam éppen helyesnek a csanádi püspök elrendelni annak a régi, gyönyörű egyházi éneknek a módosítását, amely Magyarországról, édes hazánkról szól. Úgy rendelkezett Hamvas püspök, hogy ezt az éneket ne úgy énekeljék, hogy »Magyarországról édes hazánkról«, hanem így: »Magyarországról romlott hazánkról«.

Az egyházi reakció tehát az, amely a magyar demokráciát, a magyar népi hazáját »romlott« nem találja bélyegezni, csak azért, hogy ezzel is akadályozza a magyar nép további szellemi és anyagi felemelkedését. Nem csodálkozunk ekkor azon, hogy a csanádi püspök éppen Mindszenty jelenlétét használta fel arra, hogy egy próbát beállítani az ott jelenlévők előtt a magyar népi újjászületéséből és erőszítéséből keletkezett demokráciánkat, mintha itt, a világnak ezen a táján baj volna a családdal, baj volna az erkölcsökkel, mintha itt a kevesek, a kiváltságosak és a kegyelték uralkodnának a széles néptömegeken. Nem csodálkozunk azért sem, mert az egyházi reakciónak hol burkolt, hol nyílt támadásait megszoktuk már a felszabadulás első pillanataitól kezdve. Azok, akik hívóztak a magyar nép felszabadulás utáni összes erőfeszítéseiről, odáig merészkednek, hogy »romlott« erkölcsileg lezúllottnek, a fatár és törökudlászhoz hasonlónak szerétnék a katolikus hívőkkel megbélyegezteni ezt az országot, amely ezer esztendő óta valóban először a népé. Ezek a körök az orgoványi gyilkosok Horthy Magyarországa »édes« hazáinknak tartották. Megáldották azokat a fegyvereket, amelyekkel a magyar nép legjobb fiait vágóhídra kergették és amelyeknek egyrésze még ma sincsen itthon. Akik a magyar főrendiházban asszisztáltak az összes népiellenes törvények meghozatalánál, ma minden egyházi megmozdulást csak ürügynek használnak fel a demokrácia elleni támadásra. A magyar népet merik megbélyegezni és szembeállítani erkölcsi szempontból azzal az Amerikával, ahol az erkölcsi dollárért mérik. Pedig a katolikus hívők tudják, hogy minden, ami ebben az országban a demokrácia részéről történt, igenis erkölcsös volt. A katolikus erkölcs szerint való volt, hogy végre földhöz jutott hatszázezer paraszt, Mindszenty tiltakozása ellenére. És az sem éppen erkölcsi dolog, hogy a nép tulajdonába mentek át azok

a vállalatok, amelyek a munkások véres verejtékéből, erőfeszítéseiből és nélkülözéseiből nőttek nagyra.

Természetes, hogy az egyházi iskolák államosítása is, amely szükségszerű következménye mezőgazdasági és ipari fejlődésünknek és amely elsősorban a magyar parasztság fiainak akar haladottabb, igaz, jobb és olcsóbb nevelést nyújtani, — nem tetszik azoknak az egyházi köröknek, amelyek Magyarországon is »olasz és spanyol« állapotokat szeretnének teremteni, hogy ezen keresztül visszanyerjék elvesztett nagybirtokaikat és újból jobbagysorsba taszítsák azokat a fiatalokat, akik/éppen a népi demokrácia levegőjében felszabadulva, a jövő magyar társadalmának vezetői akarnak lenni és lesznek is!

Nem kell felsorolnunk azt a hatalmas anyagi és erkölcsi segítséget, amelyet a demokrácia három és fél év alatt nyújtott az egyháznak, mert hiszen nem is erről van szó Mindszentyék, Hamvasék portáján. Azok, akik 1948-ban még mindig csak a »felkent« király vezetésével tudják elképzelni az ország vezetését, akikhez közelebb állnak a háborús és népiellenes bűnösök, mint a munkás és parasztszármazású népi kollégisták; azok, akik a centenárius esztendőben a nemzeti gondolatot és annak képviselőit, mint értelen tacsók játékat igyekeztek bemutatni és úgy feltüntetni Petőfiék forradalmát, »mint a fennálló törvényes rend elleni lázadást«, természetesen, hogy mindent, ami a haladást szolgálja, mindent, ami a világ megváltoztatására mutat, így az oktatás egységesítését is, konykult megtagadják. Így kell ennek lenni. Merthízen a grófok sem tudnak beletörődni abba, hogy nem urai többé az országnak. A főpapi földesurak sem akarnak felejtetni, hiszen ott vannak a növe rokonl és egyéb kapcsolatokkal az egész Horthy-rendszerrel, amely pedig ezt az országot a pusztulásba kergette. Jó szerencsénk, hogy megérkezett a dicsőséges vörös hadsereg, amely békés lehetőséget adott arra, hogy a magyar nép végre rendet teremtsen a saját portáján és minden jel arra vall, hogy rendet fogunk teremteni. Még az egyházi iskolák területén is. Akár tetszik ez Mindszentyéknek, akár nem. Mi édes és nem »romlott« hazáinknak tekintjük ezt az országot, mert tudjuk, hogy a további felemelkedés, az igazán erkölcsös élet lehetőségei adva vannak számunkra és mi a katolikus és nem katolikus milliókra támaszkodva élni fogunk vele.

A szegedi Kisgazdapárt az egyházi iskolák azonnali

államosítását követeli

Élesen megbélyegezte a közgyűlés Mindszentyék és Hamvasék reakciós uszítását

A szombaton reggelre összehívott kisgyűlés tárgysorozatával gyorsan végeztek. Tudomásul vette a kisgyűlés a belügyminiszter Szeged város státusát s a miniszter által megállapított 1747 fővel szemben 1530-ban kérte megállapítani az alkalmazottak létszámát. Róna Béla tanácsnok előterjesztette ezután a költségvetést. 1938-ban a költségvetés szükségleteinek fedezésére csak 32,7 százalékos fedezet állt rendelkezésre, az 1947-48-i költségvetésben az arányszám 67 százalékra ugrott fel. A régi költségvetés a szociális feladatokra 4,35 százalékot irányzott elő, addig a demokratikus városvezetés ennek háromszorosát adja.

A kisgyűlés az ismertetett költségvetés tételét úgy általánosságban, mint részleteiben, elfogadta. Ezután nyitotta meg Gyáni Imre főispán a törvényhatósági rendkívüli közgyűlést, melyen napirenden állt dr. Fábán Ferenc (FKP) azt a határozati javaslatot terjesztette a közgyűlés elé,

mondja ki a közgyűlés az

egységes állami oktatás szükségességét és felhívásban kéri a magyar kultuskormányzatot az egyházi iskolák azonnali államosítását.

A javaslat indokolásában többek között arra is kitért, hogy az az egyházi vezető — töltsön az be akármilyen méltóságot, — aki nem érti meg az idők szavát és nem teszi magáévá a nép kívánságát, szembe fog kerülni híveivel és szükségképpen el fog bukni. A közgyűlés a határozati javaslatot egyhangulag elfogadta.

Dénes Leó polgármester a közigazgatás reformjáról szólva, elmondotta, hogy az oda nem való elemektől megtisztítják a közigazgatást, az állásokat demokratikus gondolkodású paraszt és munkásifjakkal töltik be. Ezután a költségvetés egyes részeit ismertette a polgármester és szavait azzal végezte, hogy az új idők az összefogás szellemét, a békés, nyugodt munkát,

a reakció utolsó maradványainak felszámolását és a Függetlenségi Front megerősítését követeli.

A primás az imperialisták háborus politikáját támogatja

Simovics Mihály a MDP nevében a felekezeti iskolák államosítását követelő határozati javaslatot pártja nevében örömmel üdvözölte és elfogadta.

Az egyház és az állam közötti problémában a demokrácia felvette a harcot a reakció utolsó bástyájával és letörte azt az ellenállást, amellyel most az egyház a felekezeti iskolák államosításával kapcsolatban kifejtette.

Megdöbbenéssel állapítottuk meg, hogy Mindszenty József nem a béke politikáját támogatja, hanem az imperialistákat, akik készek ismét tönkretenni a világot atombombáikkal, csak hogy a tőkés társadalmat mentse.

Mi, katolikus szülők, tiltakozunk az ellen, hogy gyermekeinket olyasmikre tanítsák, ami bennünket szülőket szembeállítanak gyermekeinkkel. Nem a haladást tanítják, hanem a háborús szellemet ültetik gyermekeinkbe, mi pedig

minden erőnkkel tiltakozunk minden háborus szándék ellen. És

tiltakozunk Hamvas Endre püspök förtelmes intézkedése ellen, amikor egy Mária dalnak a szövegét úgy változtatta meg, hogy »Magyarország édes hazánk helyett «Magyarország romlott hazánk szövegét énekeljenek... — Felkiáltás: Gyalázzát!

Romlott volt ez a haza, amikor átvettük, de a MDP programja éppen azért küzd, hogy ebből a romlásból úgy vezesse ki az országot, hogy soha többé ne térhessen a romlás útjára. Ezért fontos, hogy a közigazgatás minden posztjára a nép fia kerüljenek, akik a dolgozó magyar nép érdekeit szolgálják.

Az MDP szónokai a munkanélküliségért

Ezután a legszigorúbb takarékoság elvét hangoztatta Simovics elvtárs, és arra kérte a város hatóságát, hasson oda, hogy a magánüzemek kapacitásukat emelve, minél több munkanélkülit foglalkoztassanak. Az FKP nevében dr. Grünér István, a NPP nevében Batori Lajos, a PDP nevében dr. Kertész Béla a költségvetést általánosságban elfogadta.

A részletes tárgyalás során Dobó Miklós (MDP) az alsóvárosi iskola befejezését sürgette és új kutat kéri a szérűskertbe. Simon Béla (MDP) követelte a spekuláció kiméltetlen letörését és fokozott ellenőrzést a piaci készletek felvásárlásában, nemcsak a városban, hanem a tanyavilágban is. Juhász János (NPP) és Bernáth András (MDP), dr. Grünér István (FKP) után Szilágyi István (MDP) a piacok tisztántartását és a Valéria-tér rendezését, a tejellátás terén intézkedést és az iskolák szakorvosi intézményének kiépítését kérte. Jenei Sándor (MDP) helyeslés közben szólt arról, hogy a város traktor- és talajjavító állomás felállítását kéri az államtól. Farkas István (MDP) a szociális gondoskodás fontosságát hangoztatta, Makrai Ferenc (FKP) és Batori Lajos (NPP) szólalt még fel, majd dr. Száva István (MDP) Ujszeged utcarendezését és vízvezeték létesítését kérte.

Dénes Leó polgármester válaszolt az elhangzott felvetésekre, majd a közgyűlés a költségvetést részleteiben is elfogadta.

Ujabb szegedi és szegedkörnyéki hadifoglyok Máramarosszigeten

A Magyar Kommunista Párt hadifoglyirodája utján a következő volt hadifoglyok üzenik hozzátartozóiknak, hogy megérkeztek Máramarosszigetre, egészségesek és rövidesen továbbutaznak:

Dunai Imre (1929. Röske), Kása József (1924. Domaszék), Lakatos Rudolf (1907. Othalom-u. 22), Heine Karoly (1924. Makkoserdő-sor 44), Széll Ferenc (1922. Tápéi-rét), Tóth Vince (1925. Csorva).

A Szovjetunióból levelet küldött Pap Mihály a 7232/32-es táborból Pap Mihálynak (Csorvára), Hullmann László (7177/7) Hullmann Lászlónak Királyhatomra. A levelek

átvehetők Budapest, VI., O-utca 12. szám alatt.

A következő hadifoglyok hozzátartozóiknak üzenik, hogy egészségesek és rövidesen hazatérnek:

Juhász István a 7299/15-ös táborból Szegedre, Nádas János ezredes (7062/4) Szegedre, Miklós István ezredes (7062/4) Szegedre, Balogh Lajos (7062/4) Szegedre, Stég Fülöp (7299/15) Szegedre, Balogh ezredes (7062/4) Szegedre, Gizella-tér 3. alá, Szeged Pál (7062/2) Szegedre, Maróti Ferenc (307) Deszkre, Ordógh Ferenc (7399/15) Szegedre és Nagy György (7299/15) Szegedre.